

PRISIKĖLIMO VILTIES LIETUVAI IR DŽIAUGSMO ALELIUJA VISIEMS GEROS VALIOS LIETUVIAMS, VELYKŲ PROGA, NUOŠIRDŽIAUSIAI LINKIME !

PRISIKĖLĖ KRISTUS - KELSIMĖS IR MES

Jei šiandieną jus paklausčiau kas labiausiai mylėjo Kristų žemėj, tai nesuklysciau spėdamas jūsų atsakymą: Marija. Tikra tiesa. Ji nešiojo Kristų po savo širdim, ji rūpinosi juo kūdikystės dienose, ji sielvartavo jam išėjus mokyti žmonių ir alpo jo kančios kely...

Kristus taip pat mylėjo savo motiną: buvo jai paklusnus, ja rūpinosi, o savo mirties valandą pavedė ją šventojo Jono globai.

Todėl nuostabu, kad, prisikėlęs iš mirties, Kristus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalenai, j Emausą einantiem mokiniam, o ne savo motinai Marijai.

Kodėl taip?

Taip yra todėl, kad Kristaus prisikėlimas yra didžiausias jo dievystės įrodymas. Jo prisikėlimas svarbus tikėjime nesubrendusiems, iš Jeruzalės bėgantiems mokiniams ir nusidėjėlei Magdalenai, bet ne Marijai, kuri Kristaus dievyste tikėjo nuo pat pradžių, kai apsireiškė jai arkangelas Gabrielius. Tačiau Bažnyčia supranta, kad Išganytojas prisikėlimas labiausiai džiugino Mariją. Todėl per Velykas giedama antifona: "Džiaukis ir linksminkis, Marija, nes Kristus prisikėlė, kaip buvo sakęs".

Džiaukimės ir mes, nes Velykos yra didžiausia šventė. Ji švenčiama nuo Kristaus prisikėlimo dienos.

Kristaus prisikėlimas yra mūsų tikėjimo pamatas. Šventasis Povilas sako: "Jei Kristus nebūtų prisikėlęs, tai būtų tuščias mūsų tikėjimas".

Nenuostabu, kad Kristaus priešai visą laiką bando paneigti jo prisikėlimą. Jau žydai, kurie savo rankomis užantspaudavo Kristaus kapo angą, bandė papirkti sargybinius, saugojusius Kristaus kapą. Siūlė jiems liudyti, kad Kristaus kūną išvogė jo mokiniai. Tačiau pinigais, kuris net Kristaus mokinį Judą padarė išdaviku, neįstengė nutildyti Viešpaties prisikėlimo liudininkų.

Suprantama tad, kodėl Bažnyčia,

švėsdama Kristaus prisikėlimo šventę, šį istorinį ir nesugriaunamą faktą taip iškilmingai mini.

Be to, Kristaus prisikėlimas dar kitu atžvilgiu mum teikia džiaugsmo: jei Kristus prisikėlė, tai ir mes kelsimės. Štai kodėl tikintis krikščionis nebijo mirties, kuri nesugriauna gyvenimo, tik pakeičia buvimo būdą. Kristaus prisikėlimas yra mūsų prisikėlimo garantija. Šventasis Povilas moko: Kristus yra visų tikinčiųjų galva; jei galva kėlėsi, tai kelsimės ir mes.

Šiandien bažnyčiose giedama: "Linksmą dieną mums nušvito"... Ir skamba ši giesmė Velykų rytą visur, jei ne didingose procesijose, tai nors sielų gelmėse. Ją prisimins kalėjime sėdįs lais-

vės netekęs mūsų brolis ar sesuo, ir tolimame Sibire atsidūręs tremtinys, ir laisvės kraštuose gyvenęs lietuvis.

Ji neš geros valios žmonėms suraminimą ir viltį: yra Prisikėlimas, kuris prasilaužia pro mirties vartus; yra Tiesa, prieš kurią nublinksta kiekvienas priešų skleidžiamas melas; yra viltis, ir yra amžinasis Teisėjas, prieš kurio sostą suklups kiekvienas nekaltųjų prispaudėjas; yra atlyginimas, didesnis už iškentėtą skausmą.

Kaip po tamsios nakties užteka šviesi saulė, kaip po šaltos žiemos ateina linksmas pavasaris, kaip po Kalvarijos kalno mirties sušvito Velykų prisikėlimas, taip po kančios ir priespaudos dienų ateis mūsų tautai prisikėlimo diena laisvam ir nepriklausomam gyvenimui.

Palaimintos rankos, kurios ruošia kelią šiam prisikėlimo rytmečiui, palaimintos akys, kurios pro dabarties tamsą mato prisikėlimo aušrą.

Kun. V. Pikturna

Jonas Minelga

VELYKOS

Linksmą dieną...

Gieda širdys.

Jų šiandieną

Nenutildys

Nedalia karti.

Aleliuja.

Juk tikėjau:

Kelsies, Kristau

Atpirkėjau,

Būsi čia — arti.

Varpas gaudžia.

Mes prie karsto.

Audronėlė

Jį nubarsto

Ašaros lašu.

Linksmą dieną...

Širdys gieda,

O, puriena,

Tavo žiedą

Viešpačiui nešu.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 10.000,00
Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 15.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 800,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 300,00

1 P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

1 tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 800,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

tremtyje, kur stengiamasi palaužti jo valią, įsitikinimus: kurį laiką jis buvo priverstas gyventi viename kambaryje su psichiniu ligoniu; susirgus neleista išvykti į sanatoriją gydymuisi (vyr. leitenantė S. M. FEDOR ČENKO pareiškė: "Jūs tikėtės sanatorinio gyvenimo? Jūs?) Eto iskliūčeno.; trukdoma korespondencija ir pasimatymai su artimaisiais.

"... Tiek daug minčių galvoje, tiek daug jausmų širdyje. Tačiau esu priverstas ir tremtyje cenzūruoti save. Juk niekas nepasikeitė, cenzūra liko ta pati..., o norisi, kad bent šį laišką gautumėt. Tad trumpai apie kelionę į tremtį. (A. TERLECKĄ iš Kučino kalėjimo į tremtį išvežė 1982 m. spalio 27 d.). Kankino, tikrąją prasmę kankino. Lagerio administracija šiltų baltinių neperdavė, maisto nusipirkti neleido... Negalvoju, kad gali būti bjauresnių kalėjimų už Smolensko. Pasirodo gali. 21 parą išlaikė Irkutsko kalėjime. Ką ten mačiau ir girdėjau, sunkiai patikėtumėt...

1958 m. po 35 km. kelionės "voronoku" nuvežė į lagerį visą sutinusį. Galvoju, kad didesnių kančių žmogus negali pakelti. Oi, gali. Gali tokiu pačiu "voronoku" Kolynos keliais nuvažiuoti daugiau 1000 kilometrų. Gruodžio 23 d. išvežtas iš Magadano kalėjimo Kūčias galvoju švesti Omsukčane. Deja, po 500 km. teko apsistoti Seinčanų kalėjime. Atrodė, kad Kūčios bus liūdniausios. Ne. Vakarė sielą užliejo tokio beribinio džiaugsmo banga, ... pajutau esąs laimingiausias iš visų 3 milijonų lietuvių... Už tai visiems dėkoju už maldą...

Esu labai laimingas, kad likimas pasiuntė mane čia Lietuvos pasiuntiniu. (...) Teisybės negalvoju ieškoti. Negalvoju ir niekam skųstis. Viską jie gali. Tik bejėgiai vergu mane paverti. Blogiausia atveju gali mane užmušti. Mirtis — ne blogiausia žmogaus baigtis..."

"1980jį lapkričio 23-ją atvežtas į vieną iš Uralo lagerių, sužinojau, kad neseniai iš čia pasiliosavo 15 metų partizanavęs ir tiek pat iškalėjęs ŠERKŠNYS. Prieš keletą metų šiame lageryje kalėjo SIMAS KUDIRKA, Petras PLUMPA, Šarūnas ŽUKAUSKAS. Man buvo labai malonu girdėti, kad lietuviai esą drąsūs vyrai, principingi kaliniai, ištikimi draugai.

Po kurio laiko į Kučiną atvykęs iš kito lagerio ukrainietis geru žodžiu minėjo PEČELIŪNĄ ir IEŠMANTĄ. Pavasarį iš gretimo "speco" atvedė du ukrainiečius, o gerokai vėliau — kalmuką. Visi jie neslėpė pasididžiavimo, kad jų draugu buvęs didžiulės fizinės jėgos ir visur už įsitikinimus sugebąs kovoti Henrikas JAŠKŪNAS. Labai gražiai jie atsiliepė apie 30 metų iškalėjusį, bet nepalūžusį Balį GAJAUSKĄ.

Vienas gudas dažnai prisimindavo Vladą LAPIENĮ. Jis pasakojo, kaip šis tvirtai laikėsi, buvo du kartus pasodintas į karcerį ir priverstas konclagerio administraciją nusileisti.

1981 m. rugsėjo viduryje iš Mordovijos pervežė Mikolą RUDENKO (nuteisę jo žmoną, vyrą nusprendė išgabenti toliau). Sužinojęs, kad aš lietuvis, Mikola visą vakarą pasako-

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 60

MŪSŲ KALINIAI

Vilnius. Liepos 28-31 d.d. iš Kybartų, Vilkaviškio, Kapsuko bei kitų Lietuvos vietų į Vilniaus KGB buvo pasiųsta daugybė sveikinimo telegramų, vardo dienoje adresuotų suimtąjam Kybartų parapijos klebonui, TTGKK nariui kun. Sigitui TAMKEVIČIUI. Tikintieji norėjo bent kuklia atvirute ir keletu šiltų žodžių išreikšti savo meilę ir pagarbą saugumo izoliatoriuje kalinamam kunigui. Deja, beveik visos telegramos buvo gražintos siuntėjams su paaiškinimu — adresatas nurodytoje vietoje negyvena.

Šiomet sukanka 20 metų kaip Viktoras PETKUS eina Gulago salyno keliais. Ta proga jis rašo:

"Jaunystės metais jau teko atsidurti tiesiog gyvenimo malūne, kur neišvengiamai tenka pabūti tarp girnų, kur reikia kažką žinoti ir apsispręsti, kad išliktum. Bet gyvenimo upė nusinešė detalių kalnus, drama nuslūgo, bepaliko esmės projekcija, jos ieškojimas ir suvokimas.

Atminties dėka daugelis praeities dienų stovi čia pat, kaip artimi bičiuliai, o kartu yra simboliniai dydžiai, reiškiantys kultūros vertybių amžinumą ir pergalę konflikte su tyronija visame pasaulyje... Nemaža dalis kalinių, badu privestų iki nužmoginimo, vis tiek neprarado vidinės dvasės laisvės. Jie neprarado ir komunikatyvinės funkcijos. Dar daugiau: jie neprarado vilties ir tikėjimo, be kurių negali būti nei paties gyvenimo, nei kūrybos. O gal svarbiausia, jog it tokiam pragare jų neapleido troškimas surasti pasaulyje ir žmoguje bent krislelį gėrio, meilės, tautumo. Jie teigė laisvo mąstymo jėgą ir grožį.

... Ir vėl matau išblyškusius ir pamėlusius veidus, tai užgesusiomis, tai karščiu degančiomis akimis, tik jau ne žmones, ne, bet vien kaulų ir odos kombinacijas, siūbojančias, pūstelėjus vėjui. Jie apstoja mane glaudžiu būriu. Taip, aš kartais matau juos visus kartu. Ir negaliu suprasti, kodėl taip pririša, ko jau seniai nebėra. Kodėl tos liesos rankos tiesiasi į tave, tie kaulėti pečiai tebenori atsiremti į tave. Kodėl tie žmonės neišnyksta, o vis tebevaikš-

ta to ir tebekalba. Nejaugi toji baisyji anų metų dilema — būti ar nebūti — padarė juos šimtmečiams nemirtingais.

Beveik jokio maisto nepagaminsi be vandens. Vandens problema. Ji mus persekioja per visą čia buvimą. Viena, kad vanduo čia labai blogas. Jo paviršiuje plaukioja kažkokie riebalai. Ištaisais mėnesiais jis daugiau panašus į kakavą. Todėl nevirinto vandens gerti neįmanoma. Ankščiau bent maistui virti atveždavo švaraus vandens iš kaimelio. Bet pasakui, matomai, kažkam bus šovusi mintis, jog per porą metų jau turėjome adaptuotis ir prie balos skysčio, todėl rezultate — turim ir valgyti, ir gerti tą skystimą. Antra — nuolatos trūksta ir tokio vandens, ypač rytais, ruošos metu. Be to keista padėtis ir su tualetais. Niekur nėra vandens bakelių. Vanduo maža srovele teka siaurais vamzdžiais. Todėl iš pradžios reikia privarvinti kibirą, kad jis pakeistų bakelį. Tualetai visose kamerosose atviri, neizoliuoti. Vienintelė ventiliacija per vienintelio kameroje lango orlaidę. Šiek tiek ankščiau kai kuriose kamerosose nuo stalo pusės tualetą pridengė beveik pusantra metro aukščio skydeliu, o dabar tokį patį skydelį pastatė ir darbo kamerosose tik jau nuo durų pusės. Niekados man nebuvo užklydusi mintis, kad teks gyventi ir dirbti išvietėje.

... Nuotaika gera. Daugiau traukia dangiškoji arba dieviškoji sfera. Tik iš jos kyla žmonijos gyvenimas, jos kultūra. Popiežius Jonas Paulius II savo kalboje, pasakytoje Unesco rezidencijoje Paryžiuje prieš porą metų, birželio antrąją, šitaip antropologiškai paaiškino kultūros prigimtį: "Žmogus (...) yra vienintelis ontologine prasme kultūros objektas, subjektas ir riba". Kultūra, jo žodžiais tariant, pirmiausia susijusi dangiškąja sfera, dieviškuoju pradū negi nenugalėsime gamtiškojo prado, žemiškosios sferos. Tad galvas aukštyn. Tegul mūsų žvilgsniai būna nukreipti į Amžinąją Saulę. Ir todėl nesijaučiu blogiau, bet kasdien vis geriau ir geriau..."

1983 m. rugpiūčio 29 d.

Iš Antano TERLECKO laiškų:

Paskutiniu laiku A. TERLECKAS yra

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquita, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente — Fone: 273-6696

POPIEŽIUS APIE TIKINČIŲJŲ PERSEKIOJIMA

Vasario 19 d. Popiežius Jonas-Paulius II-sis paskelbė 100 katalikų kankinių palaimintaisiais; išskyrus vieną, visi buvo Prancūzų Revoliucijos metu siausio teroro aukos. Ta proga pasakytoje kalboje Popiežius netiesioginiai užsiminė apie tikinčiųjų persekiojimą Rytų Europoje. Anot New York Times (1984 vasario 20), jis taip kalbėjo: "Šie kankiniai mums primena daugybę

jo man apie Mordovijos lagerio lietuvius: V. LAPIENI, P. PAULAITI, A. ŽYPRE, V. SKUODI, A. JANULI. Pats Mikola vertas gražiausių komplimentų, tačiau apie lietuvius jis kalbėjo neslėpdamas savo susižavėjimo...

Mikola pasakojo, kad dar Tarasas ŠEČENKO iškėlęs Lietuvos ir Ukrainos sąjungos idėją. Prisiminus šią idėją, šiandien reikia geriau vieniems kitus pažinti, suprasti. Mikola užbaigė mūsų pokalbį tokiais žodžiais:

"Jūsų tauta – didvyrių tauta. Turite moralinę teisę didžiūotis ja". Seniai taip laimingas jaučiaus... Ačiū už tai jums visiems. Jūsų pavyzdys labai man buvo reikalingas kelionėje į Kolymą. Ir šiandien semiuosi iš jo jėgų".

1983.IV.7.

DR. ELIZIEJAUS DRAUGELIO ATSIMINIMAI

PIRMIEJI REVOLIUCIJOS SŪKURIUKAI

Turėjau maždaug aštuonis ar devynis metus. Buvau baigęs pirmąjį skyrių. Tai gi nei aš, nei mano mokslo draugai tokio žodžio, kaip revoliucija, negalėjome suprasti. O gal né nebuvo girdėję. O kad prieš 20 metų buvo sukilimas prieš 20 metų buvo sukilimas prieš maskolius, mums niekas neaiškino.

Tačiau ir mes, Barzdauskų pradžios mokyklos mokiniai, jau buvom tapę revoliucionieriais. Mes sukilome prieš lietuviškas knygytes "graždanka" spausdintas. Šitą nepaprastą įvykį reikėtų smulkiau aprašyti, nes tik tokiu keliu einant jaumimas pamilsta savo tėvynę, tampa patrijotais, veikėjais, kariais ar partizanais. Jaunimu aš vadinu, tiek berniukus, tiek mergaites. Kas gi pagaliau išugdė, įkvėpė, suformavo tuos sukilėlius, anais maskolių vergijos laikais? Kada nebuvo nei lietuviškų mokyklų, nei mokytojų. Kada lietuviškos maldaknygės buvo gabenamos slapta iš prūsų. Tai Daraktorių vargo mokyklos. Motinų prie ratelio verpiančių pamokos. Po maldaknygių išaušo "Aušra". Sugaudė "Varpas", išėjo "Tėvynės Sargas". Suklestėjo dar niekur pasaulyje negirdėta, bet maskoliams pati pavojingiausia, spausdinto lietuviško žodžio contrabanda.

Mano tėvas, pavasarį, mokslo metams pasibaigus, surengdavo lyg šventę. Vaikų tėvai būdavo sukviečiami tose iškil-

tikinčiųjų, kurie šiandien taip pat aršiai ir skausmingai slaptomis persekiojami visame pasaulyje. Jiems atimta religinė laisvė, jie diskriminuojami, jiems neįmanoma gintis, jie internuojami ir pasmerkami pilietinei mirčiai – ir todėl jų kentėjimas turi daug ką bendro su Palaimintųjų kančia".

Dienraščio The Wall Street Journal (vasario 13 d.) vedamajame (Russia's Young Turks) rašoma: "Dviejų lietuvių kunigų įkalinimas ir kitos pastangos nustelbti neramumus Baltijos respublikose rodo, kad Maskvą vis labiau rūpina Popiežiaus Jono Pauliaus II-ojo įtaka Sovietų Sąjungoje". (ELTA)

PETKUS NOMINUOTAS NOBELIO TAIKOS PREMIJAI

Sausio 31 d. JAV-ių Kongreso Komisijos Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Reikalams nariai nominavo Viktorą Petkų ir kitus tris Helsinkio grupių narius – Jurijų Orlovą, Anatolijų Ščaranskį ir Mykolą Rudenko – kandidatais 1984 metų Nobelio Taikos premijai. Praėjusiais metais šią premiją gavo tos pačios Komisijos nominuotas

mėse dalyvauti. Prieš tai vaikai turėdavo papuošti mokyklos patalpas: mergaitės pynė vainikus, o berniukai prilaužydavo medžių šakų, kurias buvo labai patogu pakišti po lubų balkiais. O kadangi mūsų kaimo sodybos buvo paskendę žalumynuose, bei darželiuose, tai vainikų nestigdavo. Jais apvedžiodavo mokytojo katedrą, rašomą lentą, langus, duris ir gonkų angą.

Vaikų tėvai sunešdavo visokių užkandžių, o mokytojas jau iš anksto Vilkiški mieste pasirūpindavo saldumynų. Tie saldumynai mus labai domindavo ir tai ne savo skoniu, tiesą pasakius skonis buvo labai prastas: krakmolo ir cukraus mišinys, įvairių spalvų, kartais net paausutos figūrėlės, žmonių, žvėrių, gyvulių ir šiaip numatytų padarėlių.

Staiga nei iš šio, nei iš to anais minėtais laikais "propicitelis" atsiuntė iš Varšuvos visą glėbį knygyčių. Knygytės buvo gražios, įrištos ir paausutos. Tai buvo rusiškos maldos.

Mokyklos puošimo pravadyrai buvo nutarę carų portretų visai nepuošti. Tik Švenčiausios Mergelės Marijos papuošti. Tačiau apsigalvojo: labai jau kris į akis. Ką pasakys mokytojas. O jei pats "popicitelis" atvyktų. Kartais ir taip atsitikdavo. Negerai, mes juos irgi papuošim... Skubiai prirovė parugiuose augančių vikučių, iš kurių lengva buvo susukti lyg vainiką ir... apgaubė portretus. Vainikai atrodė skurdžiai, net ir žiedukai buvo skurdūs. Bet kerštui to ir pakako.

Dar prieš iškilmes mokytojui jėjus, tai metėsi į akis ir jis įsakė pakeisti vai-

Lech Walesa. Savo oficialiame laiške nominuotojai kritikavo nežmonišką kalinamųjų aplinką: "Beveik badmiriška dieta; šaltis; netikroviškos darbo normos; kore pondencijos ir apsilankymų teisių nepaisymas; prižiūrėtojų brutalumas". Nominavimo laišką pasirašė Kongreso Komisijos pirmininkas Dante B. Fascell ir atstovai Sidney Yates, Timothy Wirth, Edward Markey, Don Ritter ir Christopher Smith; Senatoriai Orrin Hatch, John Heinz, Claiborne Pell ir Patrick Leahy. (ELTA)

KANADOS LIETUVIŲ SUVENYRINIAI VOKAI

Kanados Lietuvių Filatelistų Sąjunga per savo sekretorių K. Kaminską praneša, kad jie yra išleidę Tumo Vaižganto, Dariaus ir Girėno, šv. Kazimiero ir kitų lietuviškų suvenyrinių (paminėjimo) laiškamų vokų. Norintieji gali kreiptis

Mr. K. Kaminskas

25 Norma Cres.

TORONTO, Ont. M6 P3 G9

Canada

nikus. Nepažėjo né aiškinių, kad gėlių pritrūko...

Nelaimingieji vainikai buvo sušerti arkliais, kurių tėvai buvo pririšę prie bajierų.

Po to viskas vyko sklandžiai. "Propicitelis" neatvyko. Egzaminų metu vaikai drąsiai atsakinėjo tėvams nesuprantama kalba. Visi buvo patenkinti. Ir mokytojas paskutinio skyriaus mokiniams išdalino pažias "brangiausias" dovanas, paausutas knygytes.

Prasidėjo vaisės: dalis daugiausia tėvai, nuėjo į staciją, kur be užkandžių, buvo ir nugerti. Mamos liko mokykloje ir vaišinosi su vaikais. Tačiau paausutas knygytes gavę mokiniai sunkiai slėpė savo nepasitenkinimą, ir mielai būtų jas pakeitę į draugų gautus cukrinius avinėlius. Tačiau nebuvo durnių: jė beveliojo pūsti į uodegą paausuotiems avinėliams ar antelėms ir visai nesižavėjo anomis knygytėmis. Vaisių įkarštyje, kad vieni dainavo, kiti ant kelio žaidė "vanagėlių" įvyko sąmokslas: susidarė nemažas būrys vaikų, kurie surinko iš gavusių "tas brangiausias dovanas" ir nuskubėję į Stumbrio Pečiulio parugę, kuri buvo dauboje, jas padegė...

Liepsna godžiai rijo popierą. Tik apdarai rattėsi, dar ilgai žybčiodami aukišni nemis raidėmis...

Mes ne visai buvome ramūs įvykdę šitą baisų kerštą. Nevisai ir jo prasme dar supratom.

Tačiau sukilėlių dvasios pirmosios liepsnelės ir mūsų širdukėse suliepsnojo... Reikia tik stebėtis vaikų solidarumu, neatsirado né vieno išdaviko.

ATEITININKŲ ŽODIS

ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Susirinkimas įvyko sekmadienį pirmą dieną balandžio. Kad ir pirmoji balandžio, dievaži, nemeluojau, jis tikrai įvyko.

Susirinkimą pradėjome malda – Viešpatie, Kristau, Tu pasakei, kur du trys susirenka mano vardu, ten ir aš esu...

Paskui skaitėm straipsnį iš "Ateities", kurio pagrindinė mintis buvo "– KAD MŪSŲ PĖDOS ĮMINTOS ŽEMĖJE BŪTŲ TEISINGOS, KAD JOS TAPTŲ ATEITIES KARTOMS TAKAIS. Straipsnis yra perspausdintas iš Lietuvoje pogrindyje leidžiamo jaunimo laikraščio "LIETUVOS ATEITIS". Laikraštis iškėlė klausimą, koks turėtų būti šių dienų Lietuvos jaunuolis-ė. Jie rašo – Mes turime tarnauti Dievui ir tėvynei ir suprasti, kad negalime būti pilka masė, ir daryti tai ką visi daro. Turime remtis savo principais ir išsiugdyti asmenybėmis (personalidade).

Kad šito pasiektume, turime:

- Turėti aiškų protą, daug skaityti ir mąstyti...
- Išsiugdyti tvirtą būdą, nepasiduoti blogiui...
- Puoselėti jautrią sąžinę – nepakęsti nuodėmės, né mažiausio blogio savyje...
- Turėti gilų tikėjimą.
- Išsiugdyti kilnią širdį: kasdien savęs klausiti, ką gera šiandien padariau.
- Palaikyti kovingą dvasią: savo aplinkoje kovoti už gilesnį tikėjimo pažinimą.
- Dievas visada Tau padės, visur kur tu bebūsi.

Po to diskutavome iškeltas mintis ir turėjome prisipažinti, kad daugiau rūpinamės profesiniu pasiruošimu, negu dvasiniu ugdymusi. Paskui rašėm "Ateitininkų Žodžiui" gėrėme kavą ir nutarėme vėl susirinkti paskutinį balandžio sekmadienį.

Nilza Guzikauskaitė pažadėjo išversti vieną LKB Kromikos numerį, o kiti ateitininkai dalimis kitą.

Ona Paulė Tatarūnaitė

VELYKOS

Vaikai, kai galvoja apie velykas, galvoja apie margučius, ar apie šokoladinį kiaušinį, ar kitą kurią dovaną, kurią tikisi Velykų proga gauti.

Jaunimas, galvoja apie velykas, kaip apie prailgintą savaitgalį, kaip apie progą išvažiuoti į laukus ar pajūrį.

Kaip tėvai galvoja apie Velykas?

Ar kartais ir jie negalvoja kaip apie savaitgalį?

Kieno kaltė?

Ar kaltė yra tėvų, kad nemato realybės? Ar kaltė yra Bažnyčios, kad neįtikina savo tikinčiųjų realybe?

Velykos yra PRISIKĖLIMAS.

O mes savo aplinkoje, Brazilijoje ir pasaulyje matome tiek daug mirties ženklų. Kiek yra žmonių, vaikų, ir mažų vaikų, kurie neturi gyventi né ką valgyti. Ar mums rūpi kas ir kaip juos auklėja ir koku būdu jie rengiasi ateičiai? Ar mes galime lengva širdimi žiūrėti, kad tik savanoriai stengiasi ką nors dėl jų pa-

daryti?

Ar čia yra prisikėlimas?

Man atrodo, kad neužtenka kalbėti apie tradicijas, apie kultūrą ir šiek tiek lietuviškai lavintis ir nematyti gyvenimo realybės.

Neužtenka apie Velykas kalbėti, ar vieną kartą per metus, Velykų proga nueiti į mišias. Reikia, kad prisikeltume. Kad galėtume kiek daugiau užmiršti rūpestį tik savimi ir nukreipti mūsų žvilgsnį į kitus, ir, kad tai nebūtų tik vieną kartą per metus. Ir tai gal būtų mūsų prisikėlimas, ar bent mūsų prisikėlimo pradžia.

Douglas Saldys

Simo Augaičio iš Waterburio, Conn., sukurti Velykų margučiai.

TIKIME JĖZŲ KRISTŲ KĖLUSĮ. DANGŲ MUMS ATVĖRUSĮ. MUS NUO AMŽINOS MIRTIES IŠGELBĖJUSĮ. (Velykinė giesmė).

Kam jieškote gyvųjų tarp mirusių. Jo čia nėra. Jis prisikėlė. Štai vieta kur Jį buvo padėję. (Luk. 24, 5-6).

Kėlės Kristus, mirtis krito. Aleliuja.

Visiems "Ateitininkų Žodžio" skaitytojams linkime džiugių Velykų ir gausios prisikėlusio Kristaus palaimos.

LIETUVIŲ KALBOS KURSAS

Pontifikaliniame Katalikų Universitete (PUC) šeštadieniais yra lietuvių kalbos kursas. Kursu susidomėjo daug žmonių. Į kursą įsirašė daug žmonių, kurie labai retai arba niekad nedalyvaudavo mūsų kolonijoje.

Mane nustebino ten sutikti žmonių, kurie nėra lietuviškos kilmės. Manau, kad jie studijuoja kalbas "letras". Ir, kad lietuvių kalba yra pagrindas daugeliui kalbų. Jie pramokę lietuviškai, tikisi lengviau išmokti kitas kalbas. Veikia dvi klasės. Viena – pradedantiems, kita tiems, kurie jau susikalba. Pradedančiųjų klasė jau pilna. Pažengusiųjų dar yra daug tuščių vietų. Tenka tik linkėti, kad ir ši klasė prisipildytų ir visi ilgai ištvirtų, – iki išmoks. Koks didelis laimėjimas būtų mums visiems, jei šis būrys jaunimo tikrai išmokytų lietuviškai.

Nida Remenciūtė

PĖDOS SMĖLYJE

Mes išmokstame, kad Dievas mūsų niekuomet neapleidžia. Tačiau, kai mes sutinkame gyvenimo sunkumus, tai mums pradeda atrodyti, kad turbūt ir Dievas mus apleido.

Ta tiesa buvo labai gražiai aprašyta vienoje poemoje.

Vienas žmogus jautė Dievo buvimą visai arti. Kai jis eidavo smėliu, jis matydavo dejus pėdsakus. Žmogus tikėjo, kad antrieji pėdsakai yra paties Dievo įminti.

Kai žmogų prislėgė sunkios dienos, jis labai susirūpino, kad vieni pėdsakai pradingo. Vėliau jis priekaištavo Dievui: "Kodėl mane apleidai vargo dienomis?" Kodėl Tu galvoji, kad aš tave apleidau? – Klausia Viešpats. "Aš temačiau tik vienus pėdsakus". – Skundžiasi žmogus. "Kai tu matei tik vienus pėdsakus, tie pėdsakai buvo mano" – sako Dievas. "Aš nešiau Tave ant savo rankų".

Nilza Guzikauskaitė

PIRMASIS ŠVENTO KAZIMIERO KERMOŠIUS

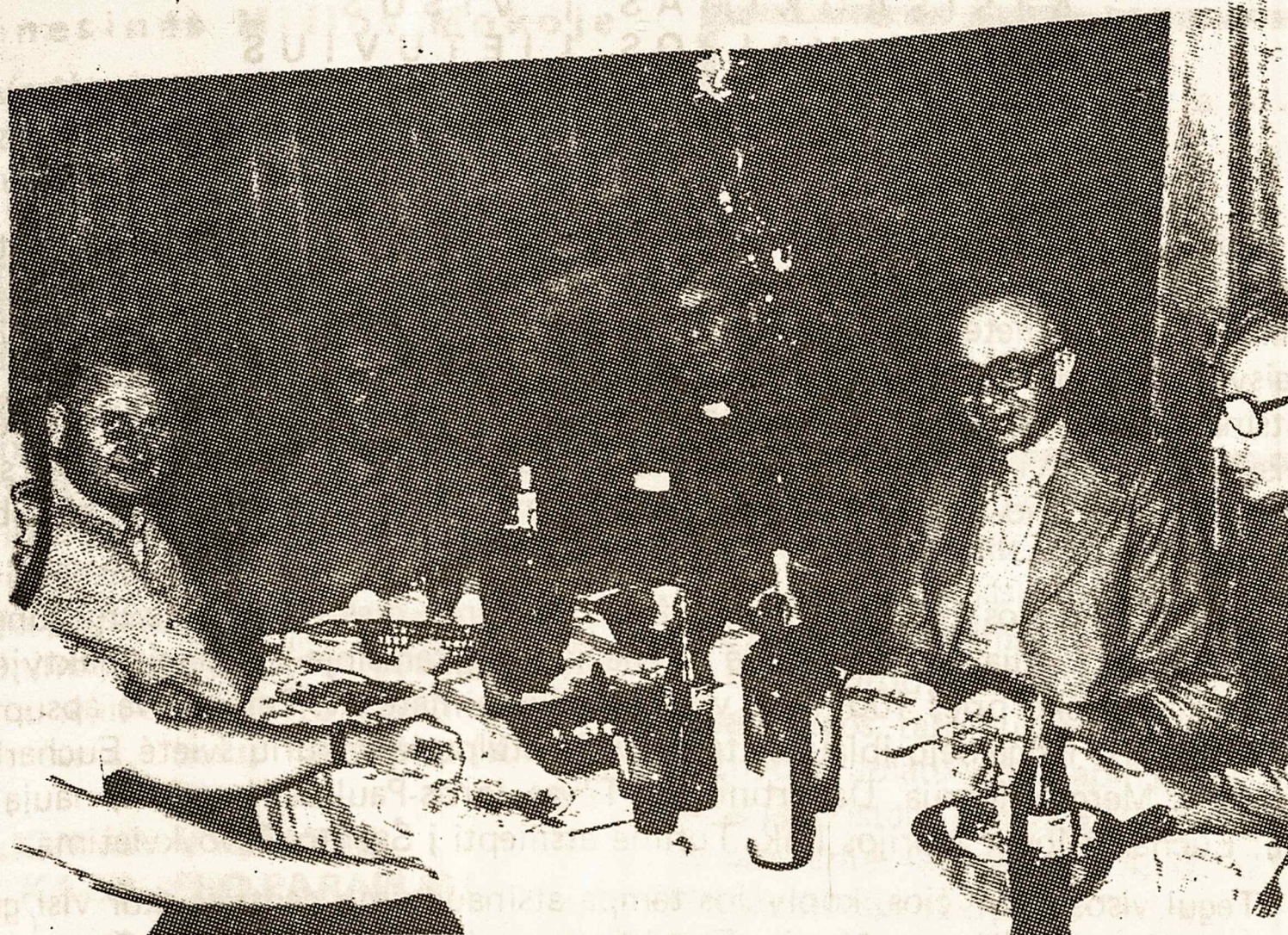
Kai aš lankiau Šv. Juozapo kermošių, mačiau tautų barakus, man labai patiko. Ypač mane sužavėjo žmonės, kurie su tokiu pasišventimu ir gera nuotaika dirbo.

Vėliau Mokoje taip pat įvyko Šv. Kazimiero kermošius. Ir šis buvo labai geras ir nuotaikingas. Jis taip pat baudojosi "Paulistur" parama, suorganizavimui ir programos išpildymui.

Šios šventės sutraukia daug žmonių, vyresnių ir jaunimo ir duoda progos visiems susitikti ir pabendrauti.

Mes turim progos, pažinti tautų rūbus, papročius, ypač jų valgius. Būtų gerai, kad tos šventės visuomet būtų rengiamos ir gausiai lankomos.

Stasys Žūtautas

SUSITIKIMAS SU VEIKÉJAIS ARGENTINOJE. Kun. Petras Urbaitis, prieš grįždamas Brazilijon, aplankė gimines Argentinoje ir susitiko su Buenos Aires ir Rosario miestų veikėjais. Buvo pasitarta liet. dvasinių pašaukimų reikalu. Čia jis matomas su Avellanedos lietuviškos parapijos kunigais – (iš dešinės į kairę) Agustinu Steigvila ir kun. A. Petraičiu bei AKB-nės atstovais. Susitikimas įvyko p. Pijaus Sakalausko restorane.

VIENINGAI ATMINTAS

a. a. EDUARDAS PAŽĖRA

Šio, balandžio 15 dieną, 8 val. – Verbų Sekmadienį – Šv. Kazimiero Parapijos koplyčioje, kun. Petro Urbaičio buvo atlaikytos 8 mėnesių pomirtinės mišios, už a.a. mok. Eduardą Pažėrą.

Šv. Mišias užprašė giminaičiai Aleksas ir Suzana Stančikai, gyvenantieji Kanadoje.

Pamaldose, tarp kitų gausių dalyvių, buvo Eduardo našlė Ona ir jos motina Veronika Nizevičienė, sūnus prof. Eduardas ir žentas Remenčius su žmona.

Paskilt. Eugenija Bacevičienė ir kelios "Palangos" skautų skiltys atstovavo mūsų jaunimą, a.a. Eduardo Pažėros visomet labai mylimą.

(KPU)

ŠALPOS RATELIS

Nuo 1.I. iki 31.III. Šalpos Ratelj parėmė savo įnašu:

Dz. Saulytis	Cr.1.500,00
Jonas Jakatanvisky	Cr.7.000,00
N.N. (3 mėn.)	Cr15.000,00

Lai Viešpats gausiai jiems atlygina. Ir tesužadina daugiau geros širdies tautiečių, norinčių pagelbėti daugiau stojojantiems.

IŠ ZELINOS Į MOKĄ PER ... BRASILIĄ

Įdomi vieno laiško kelionė. Petras Šukys, iš Rua Jundiapéba (V. Zelina), pasiuntė apdraustą laišką su UNIBANCO čekiu Cr.12.000,00, adresuotą Sr. Francisco Gavénas, Parque da Moóca, São Paulo. Laiškas, išsiųstas iš V. Zelinės 26.03.84, kažin kaip nuklydo j...

Brasilią, kur 29.03.1984 pateko į "Divisão de Controle de Vales e Reembolsos" skyrių ir buvo atidarytas. Betgi balandžio 2 d. pasiekė adresatą, su "Ministerio das Comunicações" prierašu: "Correspondência mal encaminhada à SCR/DIVCON/DF/BSB, onde foi aberta por engano" – Brasília, 29/03/84.

Vistik ilgas kelias nuo Zelinės iki Mokos.

MOTINOS DIENA PRIE SOROCABOS

Gegužės (Maio) 13 dieną, kom. Antano ir kom. Genės Girčkų naujoje nuosavybėje (sitio) prie Aparecidinha, 10 klm. nuo Sorocabos, apylinkės, lietuvių ir kitų kviestų svečių draugystėje, bus pamaldos už Motinas Močiutes gyvas ir mirusias. Prisimenant ir Kazimierinį 500-mečio Jubiliejų, bus pasimelsta ir už Tėvynę Lietuvą.

Rangėjų komitetas

GARSĖJANTI KERAMIKĖ

Dailininkė Irenė Petraitienė garsėja keramikos meno išdirbiniais. Dabar ji atidarė savo specialybės mokyklą Rua Caiapós, V. Anastacio. Ir turi didelį būrį lankytojų.

PIGIAI PARDUODAMI

Įvairūs gintariniai karoliai, apyrankinukai ir kiti panašūs mūsų tautiniai papuošalai. Teirautis (Tel. 446-1261).

IEŠKOMA

moteris, kuri galėtų prižiūrėti senyvą ir sergančią moterį. Skambinti poniai Julijai tel.274-2712.

VIEŠA PADĖKA

Sušlubavus ir taip jau nestipriai sveikatai, turiu šiūom viešai pareikšti didelį dėkingumą, kuris negali būti apmokamas pinigais, tik išsakytas žodžiais atvira širdimi.

Visiems mane lankiusiems João XXIII ligoninėje, kaip vizito meto valandomis, taip ir po jo, su specialiais leidimais skirtais mano asmenybei, kuriuos parūpino vietos komendatorių organizacija.

Pirmiausia didžiausia padėka tenka Grão Mestre Com. Dr. Pascoal Salzio, Presidente Sociedade de Educação e Ordem do Mérito, kuris savo didžiuoju autoritetu mane per 30 minučių didžiausiose skausmuose paguldė lovon, Dr. José Roberto Nunes priežiūron. Didelė padėka mano jaunų dienų draugui būsimam komendatoriui Antanui Rudžiui su Ponia Anele, kurie dar prieš paguldymą lovon, slaugė savuose namuose, o po to, sveikatos stoviui pablogėjus, buvau išvežtas į Irene Rivolta – Elenos Pavilonienės fazendą. Bet ir ten, matant mano sveikatos stovį, buvau skubiai parvežtas atgal į São Paulo, kur skubos keliu, atsidūriau lovoje. Tuom būdu tapau išgelbėtas prarasti rankas ir kojas. Nebūčiau teisus, jei šiūom bereikšmiu žodžiu nepasakyčiau viešą padėką dar ir šiems mano bičiuliams (o draugus dažnai pažįsti tragiškame gyvenimo momente):

P. Antanui Ramoškai – Moema, Kor. Mauro Ferreira – Adv., kom. Pastor – Presbiteriano Paulo Sponhardi, kuris savo bažnyčioje meldėsi už mano sveikatą Kun. Monsenhor Dario- Tabuão da Serra, Monsenhor Plinio da Silva, kuris atliko noveną ir asmeniškai keletą kartų aplankė, Coronel de Lima Castelo Branco; Coronel Dr. Kom. Deputatui Sydney Gimenez Palacios, Kom. Albinui Valančiui, Dr. Joacy Tavora Delegado de Polícia S. Paulo, Com. João Batista, Irene Pavilonis, Arch. Ivo Rivolta su žmona Irene Pavilonis, Major Jonas PM Sargento Waldomiro PM, UBE (União de Escritores Sąjungos nariams ir direktorijai, specialiai atvykusiam kom. Martinio Ribeiro de Souza su Dr. kom. Sebastião Rodrigues iš Itatiba. Taip pat didelis ačiū ir už linkėjimus keletos telegramų. Būtu sunku tai spaudoje suminėti, nes tai per ilgas sąrašas – visiems kitiems padėkosiu asmeniškai.

Šiuo kartu tik trumpas dar kartą ačiū

Kom. Meldutis Laupinaitis

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

KAZIMIERINIAI METAI

KAZIMIERINIAMS METAMS IPRASMINTI

Jau turėjome jubilėjines Mišias katedroj ir Kaziuko mugę Mookoj. Šv. Kazimieras buvo paminėtas Săo Paulo Istorijos Akademijoje Terraço Italia patalpose; ir numatytos kitos manifestacijos.

Šventė parapijoj

Betgi būtina ypatinga šventė jo paties parapijoj – Mookoj.

Taigi gegužės 6-tą, sekmadienį, bus šv. Kazimiero šventė jo vardo parapijoj, celebruojant mūsų rajoniniam vyskupui ir Vyskupų Konferencijos generaliniam sekretoriui, Dom Luciano. Bet tai bus viskas portugališkai.

O gegužės 20-tą: lietuvių šv. Kazimiero atlydai. – Dėkim visas pastangas, kad ši šventė būtų tikrai prasminga šiame nepaprastos reikšmės jubilėjuje.

Šventės kitur

Reikia tačiau stengtis, kad ir kitų vietovių lietuviai galėtų turėti progos tinkamai šv. Kazimierą paminėti. Čia kelios tokios numatytinos vietovės, kur gyvena nors keletas daugiau susipratusių lietuvių:

- Jundiai
- Campinas
- Atibaia
- Carapicuíba
- Jacaré
- Lorena (S. José dos Campos)
- Santos (Ponta da Praia)
- Boqueirão (Praia Grande)
- Itaquera
- Mauá
- Săo Bernardo do Campo
- Săo Caetano do Sul
- ...

Šių apylinkių lietuviai kviečiami atsiliepti – patarimu ir darbu. Jei būtų ir kitų apylinkių, norinčių praveisti Šv. Kazimiero šventę, ar nors pamaldas už Lietuvą, tepasisako. Dalinai su jaunimu, dalinai su "Petro Perkumo" okteto pagalba lietuviai kunigai mielai pasitarnaus – žinoma, kiek sąlygos leis.

Būtų gerai, kad tokios pamaldos – minėjimai vyktų kas mėnesį vis skirtingoj vietovėj. Į metus beveik visos galėtų tinkamai pasireikšti. Tam reikalinga sustatyti kalendorių. O tatai galima tik su interesuotųjų pagalba – pasiūlymu.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limăo
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ATSIŠAUKIMAS Į VISUS GEROS VALIOS LIETUVIUS

PER MALDĄ, LABDARĄ IR ATGAILĄ
Šv. Kazimiero 500-mečio jubilėjus

Atsidarė šv. Kazimiero jubilėjinių metų durys. Šv. Kazimieras mūsų tautos globėjas mus kviečia per maldą, labdarą ir atgailą į atsinaujinimą. Lietuvos jaunimas jau susispietė į Eucharistijos Karžygių Sąjūdį už geresnę ateitį. Mes visi laisvojo pasaulio lietuviai privalome jungtis į šį eucharistinį žygį, grįžti prie atsinaujinimo šaltinio – Kristaus. Pop. Pijus X pradžioje šio šimtmečio kvietė visus: "VISA ATNAUJINTI KRISTUJE". Maksimilijonas Kolbe Lenkijoje suorganizavo jaunimo karžygius, kurie padėjo pamatus naujai kartai, kuri eina bandymo metą.

Sekant Lietuvos Eucharistijos Karžygių mintimi, mes visi turime irgi jungtis aplink Eucharistiją, kuri lyg saulė nušviečia kelią tamsioje šių dienų naktį. Šv. Jonas Bosko prieš 100 metų vienoje vizijoje matė Šv. Petro laivą apsuptą priešų, kuris išsigelbėjo įplaukęs tarp dviejų stulpų, ant kurių švietė Eucharistija ir Šv. Mergelė Marija. Dabartinis Šv. Tėvas Jonas-Paulius II rodo šį naują kelią: Eucharistijos ir Marijos link. Turime atsiliiepti į Švento Tėvo kvietimą.

Tegul visos bažnyčios, koplyčios tampa atsinaujinimo centrais, kur visi grįžtų prie Eucharistijos per Mariją. Tegul kyla nuolatinės maldos už mūsų tautos atgimimą, už dvasinius pašaukimus ir viso pasaulio taiką.

Kaikuriuose kraštuose, miestuose yra įsisteigę amžinos adoracijos centrai-koplyčios, kur nuolatos ant altoriaus vyksta adoracija, kur visi, seni ir jauni, sudeda savo maldas ant altoriaus kaip nuolatinę auką.

Šiaurės Amerikoje yra jau ir vis daugėja tokių amžinos adoracijos centrų. Kiekvienas adoratorius skiria tik vieną valandą kiekvieną savaitę adoracijai. Šią adoraciją organizuoja pasauliečiai, o kunigai aukoja votivines Šv. Mišias už Šv. Tėvo intencijas, ypač už žmonių teisių pripažinimą ir jų įgyvendinimą, už kunigų ir vienuolių pašaukimus ir viso pasaulio taiką.

Ateina laikas, kad visi kartu su Šventuoju Tėvu bendroje maldoje tęstume tą dvasinę kovą už žmonijos gerovę. Mes turime paremti pavargusias Šv. Tėvo rankas, kad jos išmelstų mums pergalę, kad įvyktų Fatimos Marijos pranašystė: "Pagaliau mano Nekalčiausioji Širdis laimės..."

Tiktai bendroje maldoje ir atgailos bei labdarybės dvasioje galėsime sulaukti dvasinės pergalės virš šių dienų nakties.

Šv. Kazimiero metai tegul įkvėpia mūsų jaunimą prie šio gražaus idealo: "Visa atnaujinti Kristuje" arba "Per Mariją prie Kristaus". Į eucharistinį žygį, į dvasinį atsinaujinimą. Todėl drąsiai pirmyn, be baimės. Mums vadovauja Kristus, kuris nugalėjo pasaulį: "Nebijok, mažasis būry", mums šaukia Kristus, "aš nugalėjau pasaulį". Su Kristumi "eina kartos gyventi, su juo eis visa Lietuva".

Pietų Amerikos Lietuvių Kunigų Vienybė

- Canoa (RS)
- Sorocaba
- Boa Esperança do Sul
- ir t.t.

Šiose vietovėse gyvenantieji tautiečiai galėtų faktyviai prisidėti prie brazilų tautinės Maldos Dienos už Lietuvą (ypač birželio mėnesį). Ir visur skleisti biografiją SĂO CASIMIRO, šventojo paveikslą, maldą į šv. Kazimierą už Lietuvą (užtenka kreiptis į ML administraciją).

- Namai be lietuviškos spaudos
- pilis be tautinės šviesos

Tolimesnėse vietovėse

Vertėtų organizuoti – asmeniai ar per vietinius – pamaldas už Lietuvą ir prisimenant šv. Kazimierą ir tolimesnėse vietovėse, kaip

- Porto Alegre (PA)
- Erechim
- Campo Grande (MS)
- Natal (RGN)
- Guajara-Mirim (RO)
- Brasilia (DF)
- Săo José do Rio Preto
- Londrina (PA)
- Esteio (RS)

FĂBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemăo.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua-Coelho Barradas,104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Mėnesinės Mišios Mokoje

Vertėtų bent vieną kartą į mėnesį šv. Kazimiero parapijos koplyčioje turėti lietuviškas Mišias 10-tą (ne 8-tą) valandą. Mišios būtų su išstatyta šv. Kazimiero relikvija, prisimenant žodžiu, giesme, malda Lietuvos šventąjį šiais Jubilėjiniais Metais, stengiantis įsigilinti į šv. Kazimiero reikšmę lietuvių tautai ir asmeniniam kiekvieno gyvenimui. (Net brazilai sekmadieniais prieš Mišias paskaito skirsnelį iš SĂO CASIMIRO ir kuria giesmes šv. Kazimierui).

Po pamaldų galėtų būti kavutė, pasidalinimas informacijom, pasitarimas, pasižmonėjimas. Reikėtų kvieisti ir kitų, tolimesnių, "bairų" tautiečius (KPU-KPG)

RAJONINIS VYSKUPAS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Balandžio 10 apsilankė pas saleziečius, šv. Kazimiero parapijoj, rajoninis vyskupas, Dom Luciano. Tarp kitų reikalų, buvo pasitarta dėl šv. Kazimiero šventės vietinėj parapijoj ir dėl birželių minėjimų.

Gegužės 6 Dom Luciano praves pamaldas šv. Kazimiero parapijoj Kazimierinio Jubilėjaus proga.

Lietuviškas šv. Kazimiero paminėjimas, su pamaldomis, numatytas gegužės 20 dieną. Tik, deja, neturim čia lietuvių vyskupo.

Birželio 17 Dom Luciano laikys Mišias Săo Paulo katedroj už persekiojamą ir kenčiančią Lietuvą.

Ši celebracija jau tapusi tautine brazilų maldos diena už Lietuvą.

Kad ji turėtų konkretesnės prasmės ir didesnį kazimierinį atspalvį, buvo nutarta pasinaudoti išimtiną proga: tuoj po Velykų Itaici mieste įvyks visuotinas Brazilijos Vyskupų Suvažiavimas (Assembleia Geral); ten nuvešim ir kiekvienam vyskupui asmeniai įteiksime numatytą medžiagą: SĂO CASIMIRO biografiją, informaciją apie "Lietuvą vakar ir šiandien", lapelį su "Malda už Lietuvą" ir Brazilijos Vyskupų Konferencijos Generalinio Sekretoriaus priedą-laišką, kviečiantį vyskopus praveisti savo vyskupijose, maldos dieną už Lietuvą.

ŠVENTŲJŲ METŲ UŽBAIGA

Su Velykom baigiasi Popiežiaus paskelbtieji Šventieji Metai, primenantys 1950 metų nuo išganingosios Kristaus mirties. Šventasis Tėvas, atidarydamas šiuos Šventuosius Metus, kvietė visus krikščionis "plačiau atverti vartus Vieš-

a. a. JUOZUI SKURKEVIČIUI

mirus

reiškiame gilią užuojautą žmonai Veronikai, dukrai Irenai, sūnui Ernestui ir visai šeimai.

Stankūnų šeima
Marija Mazurkevičienė
Antanas Golskis

pačiui" — giliau Jį pažinti, praktiškai Jį išpažinti pilnesniu krikščionišku gyvenimu, daugiau pasinaudoti Jo palikta Bažnyčioje atpirkimo malone. Tam tikslui buvo nurodytos ir kelios priemonės arba sąlygos, tarp kurių — nustatytos bažnyčios aplankymas, apmąstant išganingąją Kristaus kančią, gailintis už savo nuodėmes (atliekant ir išpažint), stengiantis susitaikyti su "artimu" ir jam atleisti, jei kada nors būtų užgavęs, intymiau susijungti su Atpirkėju per Šv. Komuniją, išpažinti savo tikėjimą ir pasimelsti šv. Tėvo intencija.

Šv. Kazimiero parapijos tikintieji stengėsi tai atlikti nors paskutinėm Šventųjų Metų dienom — balandžio 8 dienos popietėj aplankydami Săo Paulo katedrą.

Ir pasitaikė tikrai nelaukta proga: vyskupo augziliaro Dom José Thurler kaip vyskupo sidabrinis jubilėjus — Mišios, kurias koncelebravo, kartu su kardinolu, 25 vyskupai ir eilė kunigų. Kunigui Pr. Gavėnui teko atstovauti lietuviams ir pasveikinti jubiliatą lietuvių vardu.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Antanas ZOLUBAS	Cr. 10.000,00
Balys ADAMAVIČIUS	Cr. 10.000,00
Karolė PAŽĖRAITĖ	Cr. 40.000,00
Evaldas Henrikas REMENČIUS	Cr. 10.000,00
Eduardas PAŽĖRA Jr.	Cr. 10.000,00
Juozas VILUTIS	Cr. 10.000,00

MŪSŲ MIRUSIEJI

Balandžio 9 auglio (tumor) liga mirė JONAS (JOĂO) BUČYS, Jazinto ir Veronikos Bučių sūnus, gimęs Săo Paule 1935 metais. Gyveno Mookoj, versdamasis buhalterio (contador) profesija. Buvo ištikimas ML skaitytojas.

Liko liūdinti motina ir sesuo Natalija Saukas su šeima.

Buvo palaidotas V. Formosos kapinėse.

7-tos dienos Mišios buvo atlaikytos Bom Conselho bažnyčioje balandžio 14. šeštadienį.

P A D Ė K A

Ona Pažerienė, Veronika Nizevičienė ir jų šeimos — nuoširdžiai dėkoja visiems dalyvavusiems a.a. EDUARDO PAŽĖROS laidotuvėse, pareiškusiems užuojautą, taip pat ir šių 8 mėnesių gedulingų pamaldų dalyviams, šv. Kazimiero parapijoje, šio balandžio 15 dieną, 8 valandą.

Tebūnie nuoširdus AČIŪ ir giminaičiams pp. Aleksui ir Suzanai Stančikams gyv. Kanadoje, už jų užuojautą, ir už užprašytas šias šv. Mišias.

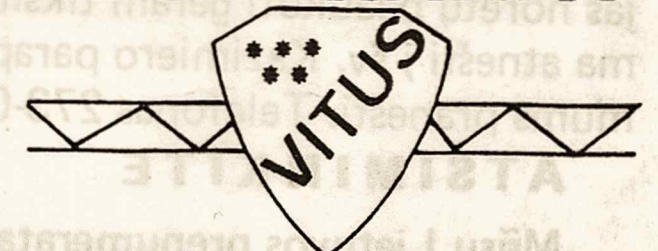
Ilsėkis Ramybėje, mūsų visų atminatas, Eduardai.

Ona Pažerienė ir Veronika Nizevičienė

**VELYKŲ STALAS
LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ**

LINKI

Elizabete ir Viktoras LUKAVIČIAI
Jadzė ir Julijonas LUKAVIČIAI

RESTORANAS

Rua Espirito Santo, 118 Tel. 441-6846
SĂO CAETANO DO SUL

VIAJE PARA OS ESTADOS UNIDOS COM O GRUPO DE DANÇAS
"NEMUNAS"

POR APENAS US\$.650 IDA E VOLTA SĂO PAULO-MIAMI, MIAMI —
SĂO PAULO SENDO A VOLTA EM ABERTO (VOLTA QUANDO
QUIZER)

Informações com a SILVIA fone: 914.7769. Reservas até 30.04.84.

MŪSŲ ŽINIOS

DIDŽIOJI SAVAITĖ

Apeigos Šv. Kazimiero parapijoj

Didysis Ketvirtadienis:

– 14 val. jaunimo susikaupimas

– 18 val. Pamaldos

(20 val. portugališkai)

Didysis Penktadienis:

– 15 val. lietuviškai

(16 portugališkai)

Didysis Šeštadienis:

– 18 val. lietuviškai

(20 portugališkai)

VELYKOS:

– 8 val. lietuviškai

– 9 val. portugališkai

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS LIETUVIŠKŲ PAMALDŲ TVARKARAŠTIS VILA ZELINOS BAŽNYČIOJE

Didįjį Ketvirtadienį

– 19 val. Paskutinės Vakarienes Mišios

Didįjį Penktadienį

– 15 val. Kančios Paminėjimas

Didįjį Šeštadienį

– 19 val. Apeigų pradžia ir Šv. Mišios.

Velykų Rytą

– 6 val. Prisikėlimas, procesija ir Šv. Mišios.

(11 val. Lietuviškų mšių nebus)

DĖMESIO!

PABRANGO LAIKRAŠČIAI

Nuo balandžio 1 dienos pabrango visi laikraščiai. Pabrango taip pat ir popieris 29° o. MŪSŲ LIETUVOS atskiro numerio kaina dabar yra Cr\$.300,00.

LITERATŪROS BŪRELIO

narių susirinkimas, kviečiamas Balandžio mėn. 27 d. 20 val. pp. Mošinskių namuose. R. Prof. João Arruda, 176- apto. 12 - Perdizes – Tel. 65-0907.

IEŠKOMA BIČIŲ VAŠKO

Velykų laikas ir daug kas nori dažyti margučius, tačiau didžiausias sunkumas rasti tikro bičių vaško. Krautuvėse daugiausia, kaip sakoma, parduoda "katę vietoj kraliko". Taigi krautuvės vaškas dažniausia būna ne grynas. Kas turėtų seno vaško, arba senų vaškinių žvakių ir jas norėtų paaukoti geram tikslui, prašoma atnešti į šv. Kazimiero parapiją, arba mums pranešti. Telefonas 273-0338.

ATSIMINKITE

Mūsų Lietuvos prenumeratą galima taip pat užsimokėti V. Zelinos parapijos klebonijoj.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJA

MARIJA MAZURKEVIČIENĖ

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamo širdingą padėką ir geriausius linkėjimus.

Administracija

SALĖS REMONTAS

Išoriniai šv. Kazimiero parapijos salės remonto darbai jau baigiami: belieka tik išdažyti ir pakeisti scenos bei langu užuolaidas. Salės darbams aukojo: Stasė ir Vladas JURGUČIAI Cr.30.000,00, Veronika Dimšienė Cr.10.000,00, Stasė ir Juozas VILUČIAI Cr.5.000,00. Aukotojams širdingai dėkojame.

P A D Ė K A

Norime pareikšti mūsų padėką visiems, kurie prisidėjo prie pirmutinio Šv. Kazimiero Parapijos Kermošiaus rengimo:

– Brazilijos Lietuvių Sąjungai, ne tik už piniginę auką, bet ir už gausų jos narių dalyvavimą;

– Restorante Vitus – jo savininkui Viktorui, žmonai Elizabete, mamytei Jadvygai ir tėveliui, kurie su mielu noru daug valgių paaukojo ir pas mus atsilankė;

– Jakučiams, kurie gtažiai margučius numargino; Virėjoms, kurios taip skaniai paruošė lietuviškus valgius, kad dalyviai žavėjosi juos beragaudami;

Visiems, kurie vienu ar kitu būdu padėjo tą kermošių paruošti;

Lietuviams, kurie pas mus atsilankė, iš arti ir iš toli. Jūsų dalyvavimas buvo mums didžiausias užmokestis.

Pagaliau, norime pasakyti, kad labai lengva būti koordinatoriais kai turi tokį būrį darbininkų, kurie tikrai lietuviškai sakant, "dirba iš peties". Jiems mūsų DIDŽIAUSIAS AČIŪ.

Tenka ir atsiprašyti už buvusius klaidas. Gal kaip kam ir tinkamai nepatarnavome. Kadangi buvo mūsų pirmutinis kermošius tad sunkumų nepritrūko; taip pat ir klaidų, kurias stengsimės kitą kartą pataisyti.

Kermošius pasibaigė, bet širdyje liko didelis džiaugsmas: turėjome progos supažindinti kitataučius su lietuviškais valgiais, tautiniais rūbais, Velykiniais "Margučiais", ir t.t. Daugelis teiravosi apie mūsų kalbą, papročius, tikėjimą, klausinėjo kur ta jūsų Lietuva, ir tada turėjome progos paskelbti, kad ji yra užimta, prislėgta, bet vis dėl to dar yra ir bus gyva.

DAR KARTĄ VISIEMS AČIŪ.

Lietuvių Seklyčios koordinatoriai

A. A. KUN. BENEDIKTO SUGINTO MIRTIES 12-tos METINĖS

lietuvių bus atmintos, tikėkimės, plačiai ir nuoširdžiai visame laisvame pasaulyje ir Lietuvoje, kaip ir kada kam išeis.

Kun. Sugintas, gi, buvo visų pagalbos reikalingų "Gerasis Samarietis".

Jis ir lietuvių Saleziečių pokarinio laiko (1952-1968), įstaigai, Italijoje daug gelbėjo. Saleziečiai to niekada ir neužmiršo.

Pranešama, kad Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje bus atlaikytos Šv. Mišios, šio balandžio 29 dieną (atvelykio sekmadienį), 8 valandą, prisimenant tą ir Brazilijos lietuvių didįjį geradarį.

KAZIMIERINĖS PAMALDOS MAUÀ MIESTE

Kazimierinio Jubilėjaus proga stengiamasi vis daugiau žmonių supažindinti su šv. Kazimieru ir Lietuvos padėtimi, Šiuo tikslu ruošiamos pamaldos ir a.a. prel. Al. Armino buvusioj parapijoj, Mauà, Imaculada Conceição bažnyčioje. Pamaldos bus balandžio 29, Atvelyky, 10 valandą.

Vietos klebonas, kuris visais būdais rodo pagarbą a.a. prel. Arminui ir lietuviams, pamaldoms kviečia ir choristų ir jaunimą kad būtų dar gyviau primintas kilnus mūsų Tautietis, prel. Arminas šv. Kazimieras ir Lietuva.

Maua miestą galima lengvai pasiekti ir greituoju traukiniu.